

ת"פ (באר שבע) 13980-12-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (באר-שבע) 13980-12-22 - מדינת ישראל נ' פלונישלו באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 13980-12-22

מדינת ישראל

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד טאהר אלמכאווי

בית משפט השלום בבאר-שבע

[10.07.2025]

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירה של תקיפה סתם של בת זוג- עבירה לפי סעיף 379 ו-382 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

2. כעולה מכתב האישום ביום 14.6.22 עת חזרה בת זוגו להם תינוקת משותפת, מעבודתה כמורה, נתגלע ויכוח בכל הקשור ללבוש אותו לבשה לטיול בית הספר, והנאשם דחף את המתלוננת. הכול כאמור בכתב האישום המתוקן. תמצית תסקיר שרות המבחן:

3. מדובר בנאשם כבן 32 גרוש ואב לילדה כבת 4, גר עם הוריו, מצבו הכלכלי מורכב בשל חובות הליכי הוצאה לפועל. מתמודד עם לקות ראייה מולדת, עבר ניתוחי השתלת קרנית, לא עבד במשך חיי בשל לקותו הבריאותית, אביו כיהן במשך שנים כראש מועצת ערערה בנגב.

4. יש לו עבר מ-2020 בגין עבירת רכוש ואלימות ובזמנו בהקשר לתיק דאז, נקבע כי קיים סיכון להישנות העבירה ללא טיפול שיקומי הומלץ לצו מבחן שנה וחצי וכן פיצוי והתחייבות. בסופו של יום, נגזרו עליו מאסר על תנאי קנס פיצוי והתחייבות.

5. מערכת היחסים עם בת הזוג פורטה בתסקיר ולפיה הם גרושים כשנה היו נשואים 5 שנים. רוויית קונפליקטים לרבות מחלוקת על משמורת בתם, כיום היא אצלו. אופן לבושה של בת הזוג וכבודו היו חלק מהריחוק ביניהם. מתיאור בת הזוג עולה תמונה מתמשכת יותר של חיכוך ונישואין שלא מתוך בחירה. המקלט לנשים סייע בידה להתגרש. התרשמות שירות המבחן היא שהנפגעת חשה איום ופחד גם לאחר סיום מערכת היחסים ביניהם.

6. מסקנות שירות המבחן הינן שהנאשם, מתקשה לפתח מערכת בקרה עצמית, מתחבר לחברה שולית, מתרכז בעצמו ובצרכיו ואינו קשוב לזולתו, חוסר יציבות והעדר השתלבות במעגל העבודה, בעל דפוסים אלימים שלא קיבלו מענה טיפולי, קושי לפתח שיח ריגשי ובמיוחד בזוגיות, ועוד ובכלל זה, הסיכון להישנות אלימות על רקע כעסים בניגוד לעמדתו. מנגד ובאופן מצומצם, צוין הסיכוי לשיקום האפשרי נוכח משפחה מורחבת תומכת והדאגה לבתו וצרכיה, לפיכך לא המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית טיפולית נוכח העובדה שהנאשם שולל צורך זה מנקודת ראותו. תמצית טענות המאשימה:
7. הנאשם הודה והורשע בהסדר טיעון בביצוע עבירה של תקיפת סתם של בת זוג.
8. ביחס לתסקיר שהוגש ביום 07/04/25 שירות המבחן מפרט ומתאר רבות אודות דפוסי התנהגות הנאשם: לנאשם גורמי סיכון עבריינות רבים, קיימים קשרים עם החברה השולית, קיימים דפוסי התנהגות אלימים של הנאשם, ובכלל זה קשיים לשלוט בדחפיו ובכעסיו ולנטייתו לפעול באופן אימפולסיבי. הנאשם לא מגיע לפגישות עמם.
9. הנאשם נעדר כלים להתמודדות ונוטה לפעול באופן אלים בחייו.
10. גם בתיק זה לא הביע אמפתיה לקורבן העבירה.
11. הנאשם שולל נזקקות טיפולית, ולכן לא קיימת המלצה לענישה טיפולית ושיקומית.
12. הנאשם הורשע בשנת 2021 בעבירות רכוש, היזק ואיומים.
13. המאשימה עתרה למתחם הולם של 6 חודשי מאסר בפועל עד 12 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות.
14. המאשימה עתרה להשית העונש בחלק העליון של המתחם, לצד הפעלת מע"ת שיושת במצטבר לכל עונש שיוטל עליו, מע"ת ארוך ומרתיע, קנס התחייבות ופיצוי למתלוננת.
- תמצית טענות ההגנה:
15. מצופה מהמדינה לראות במי המדובר ומה נעשה. מתחם של 6-12 חודשים כשהעבירה היא דחיפה, אינו נכון ולא קיים. קיימת חובה למתחם פרופורציוני.
16. הנאשם בגיל 33 ויש לו הרשעה אחת שלא מן העניין.
17. לנאשם שתי בעיות בריאות, וקיים חשש שהממונה יקבע כי אינו מתאים לעבודות שירות.
18. הנאשם בעל לקות ראייה כמעט עיוור.
19. מדובר במקרה קלאסי להארכת המע"ת. הנאשם חי בחברה מסוימת, מקנא לאשתו וזו מניפולטיבית, הנאשם דחף אותה כשהיא חזרה מטיוול, וזה פסול ואסור, אך עדיין לא מצדיק הפעלת התנאי ועונש של מאסר.
20. הנישואין היו כושלים לכתחילה, הוריה הכריחו אותה להתחתן אתו. הם גרושים והיא נשואה לאחר ויש לה בן, אין ביניהם כל קשר. כל אחד הלך לדרכו. הוא לא עובד. הוא לא מסוגל לעבוד.

21. הנאשם חי מקצבת המל"ל.
22. מדובר בסופו של יום בעבירה ברף התחתון ביותר המסתכמת בדחיפה.
23. המצב הרפואי הקשה מגובה בתיקוד רפואי.
24. חלופה הזמן כשלוש שנים מעת ביצוע העבירה אמור להשליך על העונש.
25. לגבי התסקיר, הנאשם לא הגיע למרבית הפגישות בשל סכסוכים קשים באזור מגוריו, שמשפחתו המורחבת נמצאת והיא חשופה לסיכונים.
26. קיימות סיבות להצדקת הארכתו של התנאי בר הפעלה: א. אין פרופורציה בין תנאי של 6 חודשים לעבירת דחיפה. ב. מלכתחילה יהא לא נכון לשלוח את הנאשם לעבודות שירות או כלא בשל הדחיפה. הנאשם בדברו (ציטוט) :
- " אני יושב בבית, לא עובד.באתי לפה עם אבא שלי. עשיתי שתילת קרנית אחת בעיניים בירדן והשנייה בסורוקה, העין שעשו לי בירדן אני רואה 40% ובישראל לא רואה כלום. יש לי אישורים רפואיים. אני גר אצל אבא שלי. אני מצטער על מה שקרה. יש לנו בת משותפת והיא במשמורת שלי..... הילדה אצלי. היא בריאה והכל בסדר. היא בת 4 שנים. אני מגדל את הבת שלי יחד עם אמא שלי. "
- קביעת מתחם העונש ההולם:
הערכים המוגנים:
27. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה, קיום יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיה ומידת אשם הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
28. כל אדם, באשר הוא, זכאי להגנה על שלמות גופו. עבירת התקיפה פוגעת בשלמות גופו של אדם, בתחושת הביטחון שלו וכן ביכולתו לנהל חיים מוגנים ושלווים. בהקשר זה, ראו האמור בע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל (11.10.2007).
29. לא בכדי העונש המרבי שנקבע לצידה של עבירת התקיפה מוכפל שעה שזו מבוצעת כלפי בת זוג. ברם, כידוע, מלאכת הענישה היא לעולם פרטנית והיא כתפירת חליפה התואמת מידות הנאשם הפרטני שבפני בית המשפט.
30. אינה דומה תקיפה אחת לרעותה, האחת חמורה בנסיבותיה ותוצאתה והשנייה קלה יותר ולפיכך לא כל מתחם דומה למשנהו כי המתחם הוא הענישה לעבירה הספציפית בנסיבותיה הגם שניתנה במסגרתה היא החובה לייצר מנעד רף נמוך וגבוה.
31. מעיון בפסיקה הקיימת במקרים דומים בחלקם, עולה התמונה הבאה:
32. בת"פ (ת"א) 47418-08-19 מדינת ישראל נ' פלוני (22.11.22), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג, בכך שאחז בצוואר המתלוננת בצווארה ואמר לה שיפגע בה. בית המשפט גזר על הנאשם, הנעדר עבר פלילי, שני מאסרים מותנים.
33. בת"פ (קריות) 37935-02-21 מדינת ישראל נ' ח'אזם (20.11.22), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם כלפי בן זוג, בכך שעת צפו השניים בטלוויזיה, ללא כל סיבה הנראית לעין, תקף המתלוננת עת משך בשיערה והיכה אותה שלוש פעמים בפניה בחוזקה. בית המשפט גזר על הנאשם, הנעדר עבר פלילי, מאסר מותנה והתחייבות.
34. ת"פ (י-ם) 41441-06-20 מדינת ישראל נ' לוני (24.10.21), הנאשם הורשע בביצוע שתי עבירות של תקיפה סתם נגד בת זוג, בכך שתפס בחוזקה בשתי ידיו בחולצת המתלוננת, קרע כפתורי חולצתה, אחז בידה בחוזקה ודחף אותה. במועד נוסף, דחף הנאשם המתלוננת. בית המשפט דחה עתירת הנאשם לביטול הרשעתו וגזר עליו 150 שעות של"צ, מאסר מותנה והתחייבות.
35. בת"פ (י-ם) 24219-04-20 מדינת ישראל נ' פלוני (10.10.21), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם נגד בת זוגו, בכך שדחף המתלוננת בפניה בכדי להרחיקה ממנו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לשישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. בית המשפט ביטל הרשעת הנאשם וגזר עליו צו מבחן למשך שנה, צו של"צ בהיקף של 200 שעות, התחייבות ורכישת מתנה למתלוננת בסך שלא יפחת מ-1,000 ₪.
36. בת"פ (רמ') 47458-03-19 מדינת ישראל נ' פלוני (19.7.21), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם בת זוג, בכך שהכה המתלוננת באמצעות מכות אגרופים בידה, וכן סטר בעורפה, בעת שאחזה ביתם בת השנה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין ענישה הצופה פני עתיד ועד מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות וגזר על הנאשם מאסר מותנה וקנס.

37. תפ (ב"ש) 20129-10-13 מדינת ישראל נ' פלוני (4.2.16), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג, בכך שדחף המתלוננת. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר צופה פני עתיד ועד מאסר בפועל למשך 8 חדשים וגזר על הנאשם, שלחובתו עבר פלילי באליומות, 6 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה בחופף, שני מאסרים מותנים והופעלה התחייבות.
- בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות:
38. במסגרת זו יש לקחת בחשבון, כי הנאשם ביצע המיוחס לו במסגרת שליטה על חייה לבושה והתנהלותה - "בעלות חפצית ושליטה בחפצה".
- א. מדובר בתקיפה שמהותה דחיפה- היא ברף הנמוך אך יש לקחת בחשבון העובדה כי הנאשם פגע במתלוננת גם נפשית. ברי, כי תקיפה כלשהי, מותירה חותם משמעותי ומצלק על הקרבן.
- ב. לא הוכח שהנאשם לא ידע האיסור הצמוד לעבירה שביצע או הפסול במעשיו. מאידך לא נטען כי הנאשם ביצע התקיפה לאחר תכנון מוקדם או מחשבה מקדימה.
- ג. מדובר בעבירה בודדת. בדחיפה שאין בתוצאתה כל פגיעה בגוף.
- ד. יש לקבוע כי מידת פגיעת הנאשם בערכים המוגנים, נוכח המתואר בכתב האישום ונסיבות ביצוע העבירות, הינה נמוכה.
- ה. מכל המפורט לעיל, סבורני כי מתחם הענישה ההולם לעבירה אותה ביצע הנאשם בנסיבות המתוארות נע בין מאסר מותנה ברף התחתון לששה חודשי מאסר בפועל ברף העליון, ובשני המקרים לצד עונשים נלווים.
- בחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:
- ו. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יובאו בחשבון נסיבותיו האישיות, שאינן קשורות בביצוע העבירה. נסיבות אלו נלמדות מטעונו הצדדים לעונש, עברו הפלילי של הנאשם ומדברי המתלוננת שלא הובאה עדותה בפני ועמדתה נלמדת רק משירות המבחן.
- ז. המתלוננת בנתה חיים חדשים. חלפו כ 3 שנים מאז ביצוע העבירה. חלוף הזמן יש לו נפקות במיוחד כשמאז כל צד פנה לדרכו ובנה את חייו. ומאז לא הסתבך הנאשם בפלילים.
- ח. העובדה שהנאשם לא שולב בהליך טיפולי ולא עתיד לעשות כן מהווה שיקול לחומרה שכן עולה מתסקיר שירות המבחן שהיעדר טיפול עלול להוביל לביצוע עבירות אלימות בעתיד.
- ט. גם העבר הפלילי נוגע לעבירה מלפני 5 שנים וכאמור מערכת היחסים הזוגית רוויית הקונפליקטים הסתיימה. חלוף השנים, ושינוי נסיבות משמעותי לרבות נסיבות בריאותיות מחייב פרופורציה ואיזון בעשיית הצדק.
- י. לקחתי בחשבון א. שאין פרופורציה בין הדחיפה ל 6 חודשי מאסר בעבודות שירות אותם אמור לבצע אם יגזרו עליו חודשי מאסר בעבודות שירות שכן לחובתו 6 חודשי מאסר על תנאי בר הפעלה. כל ורסיה של חפיפה שלמה או חלקית תביא למינימום 6 חודשי מאסר ותוצאה זו, אינה הולמת את העבירה אותה עבר הנאשם בנסיבותיה. ענישה של 6 חודשי מאסר בסופו של יום אינה מידתית, ועלולה היא להצית מחדש את מערכת היחסים הניצית שהסתיימה ונרגעה. יא. נתתי משקל לנסיבותיו הבריאותיות של הנאשם בהיותו בעל לקות ראייה, לאחר ניתוחי השתלת קרנית בשתי העיניים, גידולו את בתו במשמורת שלו בחיק משפחתו, וחלוף השנים מאז ביצוע העבירה באלו אף התגרש הנאשם ובת זוגו בנתה חיים חדשים עם בן זוג אחר.
- יב. לאור האמור, ובמיוחד בשל אורך תקופת המאסר על תנאי בר הפעלה 6 חודשים מת"פ 67338-05-20, לא ראיתי לנכון להפעילו במקרה זה, שכן כל הפעלה תביא להשתת מינימום 6 חודשי מאסר בהכרח - תוצאה שאינה מידתית, אינה פרופורציונית והיא שתגרום לנזק ולפגיעה לא מידתית בנאשם בנסיבות העבירה הספציפית מאפיינה ונסיבותיה במקרה דנן.
- יג. יש לאזן הארכת התנאי בכלי ענישה אחרים לרבות כספיים, משלימים לרבות פיצוי קנס והתחייבות.
- יד. לאחר ששקלתי מכלול השיקולים, לחומרה ולקולא, גזר אני על הנאשם העונשים הבאים:
- א. המאסר על תנאי בן 6 חודשים בר הפעלה מת"פ 67338-05-20 יוארך בשנתיים.
- ב. פיצוי למתלוננת בסך : 2,000 ₪ הפיצוי יושלם ב10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.10.25 בכל עשירי בחודש לאחריו. אם לא יושלם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מיד.
- ג. התחייבות בסך של 5,000 ש"ח, ותופעל אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות מכל סוג שהוא לרבות איומים בתוך תקופה של שלוש שנים מהיום.
- ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

ה. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10/10/25 ובכל 10 לחודש שלאחריו. תשומת לב הנאשם, כי אי עמידה בתשלום תביא להעמדת יתרת הסכום כולו לפירעון מיידי. את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:
בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****
במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 יום.
ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ה, 10 יולי 2025, בהעדר הצדדים.